

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 19479-06-20 נ' ח' ואח'

בפני כב' השופט שמואל בר יוסף

מבקש

א.מ.ד, קטין

ע"י אמו ס.ח.ח

ע"י ב"כ עוה"ד ב. קראוס ועוה"ד עמית אלזם

נגד

משיבה

א.נ

ע"י ב"כ עוה"ד מ. אוננה אזולאי

החלטה

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
1. המבקש הוא בנו היחיד של מר ר.ד ז"ל (להלן: המנוח). המשיבה טוענת, שהייתה הידועה בציבור של המנוח משך כארבע שנים טרם פטירתו. בין הצדדים מתנהל הליך בנוגע לירושת המנוח.
2. אין חולק, שהמשיבה מחזיקה בטלפון הנייד של המנוח ובמחשבו האישי (להלן: הטלפון הנייד, המחשב).
3. המבקש עותר להעברת הטלפון הנייד והמחשב למומחה מטעם בית המשפט, על מנת שהלה יפיק את כל המידע האגור בהם (להלן: המידע האגור), וימציא אותו למבקש. כמו כן עותר המבקש, שהמומחה יבדוק אם נעשו שינויים במידע האגור מאז פטירת המנוח (הבקשה כללה עתירות נוספות, אך דומה, שדעתו של המבקש נחה לגביהן).
4. המבקש טוען, שיש להיעתר לבקשה, על מנת למנוע מצב, לפיו רק המשיבה חשופה למידע האגור, שעשוי לשפוך אור על הסוגיות שבמחלוקת (לרבות מערכת היחסים שהתנהלה בין המנוח למשיבה, כמו גם על יחסים נטענים שהיו למנוח עם נשים אחרות). המבקש מדגיש, כי בעוד זכותה של המשיבה לרשת את המנוח מוטלת בפסק, הרי הוא יורש וודאי. עובדה זו, כך המבקש, מדגישה ביתר שאת את חוסר הסבירות בשליטת המשיבה בראיות המבוקשות.
5. המשיבה מתנגדת למסור את המידע, בטענה שהוא כולל תמונות, סרטונים ותכתובות בעלי תוכן אינטימי, שחשיפתו תפגע קשות בפרטיות המנוח ופרטיותה שלה. עוד טוענת המשיבה, שלא הוכחה רלוונטיות המידע המבוקש, ולכן מדובר בדייג של ראיות. מוסיפה המשיבה וטוענת, שהדברים אמורים מקל וחומר, לאור החומר הרב, שהיא עצמה הגישה במסגרת ההליך, לרבות מסרונים בינה לבין המנוח. המשיבה איננה מתנגדת לבדיקת המחשב על ידי מומחה מטעם בית המשפט, בנוגע לשינויים במידע האגור לאחר פטירת המנוח.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 20-06-19479-נ' נ' ח' ואח'

6. אשר לטענה בדבר פגיעה בפרטיות המנוח, אין בידי לקבל את עמדת המשיבה, ולהלן טעמי:

6.1. הלכה פסוקה היא, שהזכות לפרטיות אינה עוברת מן העולם יחד עם בעל הזכות, והיא ממשיכה להיות מוגנת גם אחרי מותו (רע"א 1917/92 יעקב סקולר נ' ניצה גרבי, מז(5) 764, להלן: הלכת סקולר, בעמ' 773). כמו כן נפסק באותה פרשה, שבמקומו של בעל הזכות ה"מקורי", שעם מותו אינו כשר עוד לזכויות (ראה סעיף 1 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב-1962), באים יורשיו תחתיו כבעלי אותה זכות שהייתה למורישים (שם). הלכת סקולר הינה ביטוי לגישה כללית, לפיה זכויות מסוימות של אדם אינן חולפות מן העולם ביחד אתו, אלא מוקנות לקרוביו/יורשיו. לעניין זה ניתן לציין את הוראת סעיף 5 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, הדנה בהגשת כתב אישום בשל לשון הרע על נפטר, לבקשת קרוביו המנויים בסעיף. עוד ניתן לציין את ההלכה המנחה, לפיה הזכות לחיסיון עורך דין – לקוח של אדם עוברת ליורשיו (ת"א 1088/87 רחמים תם נ' יחיא תם, פס"מ תשנ"ב(1) 66, ור' לאחרונה רמש (ת"א) 40045-08-20 ש.ז.צ.נ' י.פ.ר. 2020). הלכת סקולר דנה ב"יורשים", וזהותם של אלה נקבעת בצו ירושה (סעיף 66א) לחוק הירושה, התשכ"ה-1965, ש. שילה, פירוש לחוק הירושה, תשכ"ה-1965, עמ' 36). והנה, המשיבה איננה יורשת של המנוח, ולכן גם איננה יכולה לטעון להגנת הפרטיות בשמו. הדברים אמורים מקל וחומר, שעה שהמבקש הוא יורש וודאי של המנוח, בעוד זכותה של המשיבה לרשת שנויה במחלוקת. ממילא, לא ניתן להלום מצב, לפיו בעל דין שטרם נקבע כיורש יאיין את זכותו של יורש וודאי לקבל מידע אודות המוריש, בטענה לפגיעה בפרטיות של האחרון. לא למותר לציין, שיש החולקים על ההצדקה בשימור הזכות לטעון להגנת הפרטיות של נפטר, בכלל, וכשהטענה מועלית על ידי קרוביו, בפרט (מ. בירנהק, זכויות המתים וחופש החיים, עיוני משפט לא(1) 57, 92-92. מ. בירנהק, [מרחב פרטי] הזכות לפרטיות בין משפט לטכנולוגיה, להלן: בירנהק, בעמ' 134). לטעמי, יש ליישם את הלכת סקולר בזהירות, על מנת למנוע שימוש לרעה בטענה להגנה על פרטיות נפטר. לעניין זה, תמים דעים אני עם המלומד בירנהק, כי **"בני זוג ובני משפחה שטוענים בשם זכות המת מבקשים לעתים להגן על אינטרסים אחרים, וכאשר זה המצב, אין להתיר זאת"** (בירנהק, עמ' 134). במקרה דנא, יש למשיבה אינטרס לא לחשוף את המידע האגור, ככל שיש בו כדי לסייע למבקש. אינטרס זה מאפיל משמעותית על עמדת המשיבה, לפיה היא חרדה לפרטיותו של המנוח.

28

29

30

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 20-06-19479-נ' נ' ח' ואח'

6.2. יש ללמוד גזירה שווה מאשר נפסק בפרשת תם וברמש 20-08-40045 הנ"ל, לעניין ההבחנה בין שימוש בזכות נפטר ביחסי היורשים מול צד ג', לבין שימוש בזכות זו ביחסים בין היורשים לבין עצמם. משעה שהזכות להגן על פרטיות מנוח עברה ליורשיו, המשמעות היא שאין נפקות לזכות זו ביחסים בין היורשים לבין עצמם, ולא יכול אחד מהם להשתמש בזכות כנגד משנהו. יפים לכאן, בשינויים המחויבים, דברי כב' השופט שוחט, לאמור: טרם פטירת המנוחה הייתה רשאית היא בלבד לוותר על החיסיון. לאחר פטירתה ולאחר שיוכרזו יורשיה – אין חולק כי הזכות לוותר על החיסיון תהא נתונה להם כשככל שתתקיים מחלוקת ביניהם בעניין זה, בהליך המתנהל בינם לבין עצמם, לא יחול החיסיון (רמש 20-08-40045 הנ"ל, ההדגשה במקור). דברים אלה, שנאמרו בנוגע לחיסיון, שהינו מוחלט, יפים ביתר שאת, באשר להגנה על הפרטיות, שאיננה מוחלטת (סעיף 32 לחוק הגנת הפרטיות, השתמ"א-1981, להלן: החוק). בג"ץ 6650/04 פלונית נ' בית הדין הרבני האזורי בנתניה 2006, להלן: פרשת פלונית, סעיף 26 לפסק הדין). לפיכך, גם אלמלא הייתה זכותה של המשיבה לרשת שנויה במחלוקת, לא היה בידה לטעון כלפי המבקש טענת חיסיון בשל פרטיות המנוח.

6.3. משעה, שהזכות להגנה על הפרטיות איננה מוחלטת, יש לאזנה למול זכויות אחרות. מדובר בזכות המנוח לכיבוד רצונו, לרבות רצונו המשוער המתבטא בכללי הירושה על פי דין (שילה, עמ' 29). כמו כן מדובר בזכות הקניין של המבקש בירושת אביו המנוח. עוד מדובר בשאיפה לגילוי האמת, שהינה ערך מרכזי במשפט (רע"א 6546/94 בנק איגוד לישראל בע"מ נ' הנרי אזולאי, מט(4) 54, להלן: פרשת בנק איגוד, בעמ' 60, תקנה 1 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשכ"ט-2018). באיזון האמור גובר משקל שלוש הזכויות האחרונות על משקל הזכות הנטענת לפרטיות המנוח. יפים לכאן, בשינויים המחויבים, דברי כב' השופטת גאולה לוי, לאמור: בית המשפט - המצווה בכבודו של המת - מצווה בראש וראשונה לברר האם הצוואה משקפת את "רצונו הנחזה" או את "רצונו החופשי" של המצווה. כדי לברר זאת, אין מנוס מהזיקקות לראיות שנוגעות לעניינים הפרטיים והאינטימיים ביותר של המצווה... האינטרס שבכיבוד רצונו של המת מתוך שמירת כבוד המת, גובר על אינטרסים אחרים, ובהם שמירת הפרטיות של המנוח ושמירה על חסינות שעמדו לו בחייו ובכללם חסיון עו"ד-לקוח. אינטרסים אלה נסוגים מפני אינטרס העל של התחקות אחר רצונו האמיתי והחופשי של המצווה, והכל מתוך מחויבות לכבודו. נמצא כי בהליכי קיום צוואה והתנגדות, גילוי המידע לא רק שהוא משרת את הערך החברתי הכללי של גילוי האמת ועשיית משפט צדק, אלא שהוא מתחייב מהתכלית העומדת ביסוד הליכי קיום צוואה (רמש (ב"ש) 15-10-42302-א.צ. נ' י.צ. 2016. עוד ר' הי"פ (ת"א) 50725-02-12 שורצמן נ' פסגות קופות גמל ופנסיה בע"מ 2012).

31

32

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 19479-06-20 נ' ח' ואח'

6.4. הטענה לפגיעה בפרטיות המנוח לא יכולה להישמע מפיה של המשיבה, גם משום שהיא עצמה
1 פרצה את גבולות פרטיותו. אפילו אקבל את טענת המשיבה, לפיה הטלפון הנייד של המנוח
2 והמחשב הגיעו לידיה כדין (קל וחומר אם, כטענת המבקש, נטלה אותם שלא כדין), זכותו
3 של המנוח לפרטיות, חייבה את המשיבה להימנע מפשפוש בתוכן המידע האגור. והנה,
4 הפרטיות בשמה חפצה המשיבה למנוע מהמבקש מידע אודות המנוח, לא הטרידה אותה
5 כאשר עשתה במידע כבתוך שלה (כעולה מטענותיה בנוגע לתוכן המידע האגור, למשל,
6 האמור בסעיפים 34-35 לתגובתה). יודגש הברור מאלי - אדם זכאי לפרטיות כלפי כולי
7 עלמא, לרבות בן זוג (פרשת פלונית, סעיף 20 לפסק הדין). ממילא טענת המשיבה, לפיה
8 הייתה בת זוגו של המנוח, איננה מצדיקה חדירה לפרטיותו. לעניין זה, אין נפקא מינה, אם
9 המשיבה יודעת את הסיסמה לטלפון הנייד של המנוח (כטענתה), אם לאו. סיסמה כמות
10 כמפתח לתיבת דואר. כשם שהחזקה במפתח לתיבת דואר איננה מצדיקה פשפוש במכתבים
11 פרטיים של בן זוג, כך ידיעת סיסמה איננה מצדיקה פשפוש במידע פרטי, שניתן לחשוף
12 באמצעותה. אכן, האפשרות המעשית להיחשף למידע פרטי איננה משמיעה, מניה וביה,
13 הרשאה לעשות כן (ור' לעניין היחשפות למידע פרטי, שהושאר גלוי על צג מחשב - רע"א
14 2552/16 יהודה זינגר נ' חברת יהב חמיאס טכנולוגיות (1990) בע"מ 2016, ולעניין שימוש
15 בקטעי יומן של בן הזוג - ע"א 1581/92 ולנטין נ' ולנטין, פ"ד מט(3) 441, 450). מסקנה זו
16 יפה, גם אם אקבל את טענת המשיבה, לפיה הייתה לה "גישה חופשית אל מכשיר הטלפון
17 הנייד של המנוח" בעודו בחיים (סעיף 6 לתגובתה). גישה כזו, ככל שנתנה בחיי המנוח, לא
18 משמיעה הרשאה למשיבה לעשות בטלפון הנייד כבתוך שלה לאחר פטירת המנוח. הדעת
19 נותנת, שהתאפשר למשיבה (ככל שהתאפשר) להשתמש בטלפון הנייד בסביבתו המיידית של
20 המנוח, להבדיל מנטילת המכשיר לשליטתה הבלעדית והבלתי מוגבלת. הרשאה בחיי המנוח
21 היא, כך הגיונם של דברים, מפוקחת על ידי המנוח וניתנת להפסקה בכל עת. ממילא ברי,
22 שהרשאה כזו איננה מבססת זכות לשימוש לא מפוקח ובלתי מוגבל, כפי שנעשה על ידי
23 המשיבה לאחר פטירת המנוח. הדברים אמורים מקל וחומר בנוגע למחשב, לגביו לא נטען
24 להרשאה כלשהי.
25

6.5. זאת ועוד, משעה שטרם נקבע שהמשיבה יורשת את המנוח, אף החזקתה הפיסית בטלפון
26 הנייד ובמחשב היא, לכל היותר, כנאמנת של היורש/ים, שזהותם תקבע עם מתן צו הירושה.
27 גם מטעם זה, לא הייתה למשיבה הרשאה לעשות בטלפון הנייד ובמחשב כבתוך שלה. אמור
28 מעתה, עמדת המשיבה לוקה בחוסר תום לב, שעה שהיא מבקשת לאסור על המבקש את
29 שהתירה לעצמה. המשיבה מנכסת לעצמה זכות, שאין לה, לצנזר את המידע שיגולה למבקש,
30 לפי שיקול דעתה באשר לגדרי פרטיותו של המנוח. הלכה למעשה, חפצה המשיבה לקבוע
31 איזה מידע יגולה למבקש ואיזה יישאר נחלתה הבלעדית. ברי, שלא ניתן להלוט עמדה כגון
32 דא, הן מטעמים של חוסר תום הלב, והן משום שהיא פוגעת בשוויון בין בעלי הדין.
33 אכן, חשיפת האמת מותנית בקיום דיון הוגן אשר בו ניתן יהיה לפרוש את מלוא התשתית
34

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 19479-06-20 נ' ח' ואח'

- 1 הראייתית הרלוונטית ובו תינתן לכל צד האפשרות להתמודד באופן ראוי עם טענות הצד שכנגד
2 (תא (מרכז) 38065-08-17 פנאקסיה בע"מ נ' אנה מריה שוורץ 2020, להלן: פרשת
3 פנאקסיה).
- 4 7. מן המקובץ עולה, שטעמים הנעוצים בהגנה על פרטיותו של המנוח אינם עומדים למשיבה
5 כאמתלא למנוע מהמבקש את המידע האגור.
- 6 8. יודגש - לא בכל מקרה תהא הצדקה לחשוף מידע האגור בטלפון נייד, במחשב וכיוצ"ב. מאגרים
7 כגון דא חושפים חלקים נכבדים מעולמו הפרטי והאינטימי ביותר של אדם (פרשת פנאקסיה,
8 ומראי מקום שם). חשיפת מאגרים כגון דא מגיעה כמעט לדרגה של "קריאת מחשבות", ולכן
9 מחייבת זהירות יתירה. ברם, בנסיבותיו של מקרה זה, בו המידע כבר נחשף בפני אחד מבעלי
10 הדין, ומבוקש גילוייו בפני בעל דין שכנגד, שהוא גם יורש וודאי - אין מנוס מהסגת הזכות לפרטיות
11 מפני זכויות ואינטרסים נוגדים, כמבואר לעיל.
- 12 9. אשר לטענת המשיבה לפיה המידע האגור עלול לפגוע בפרטיותה - לפי ההלכה פסוקה נקודת
13 המוצא היא גילוי מירבי של ראיות, כאשר החרג לכך הוא קיומו של חיסיון או אינטרסים וערכים
14 נוגדים אחרים כמו פרטיות, המצדיקים אי גילוי (רעא 6171/17 פלוני נ' קופת חולים מאוחדת
15 2017). לפיכך, על המשיבה להניח בקשה לחסות ראיה כזו או אחרת הכלולה במידע האגור, וככל
16 שבקשה כגון דא תוגש, אדון ואכריע (לרבות בשים לב להוראת תקנה 59(ב) לתקנות סדר הדין
17 האזרחי, תשע"ט-2018).
- 18 10. אין בידי לקבל את טענת המשיבה, לפיה מדובר ב"דייג" של ראיות, משלושה טעמים: ראשית,
19 לעתים אין בעל דין יודע מהם המסמכים שבידי הצד שכנגד. דרישה לגילויים של אלה אינה מהווה
20 "דיג" אסור: "הדיג" אינו מעשה פסול, אלא אם כן כוונת המבקש היא למצוא חומר שלא לצורך
21 המשפט התלוי ועומד, כי אם לאסוף ראיות להכנת משפט אחר, או למטרה אחרת. ואילו מסמכים
22 מזיקים או מועילים, לצורך המשפט התלוי ועומד, שייכים לענין, והחיפוש אחריהם אינו "דיג"
23 (פרשת בנק איגוד, עמ' 60). שנית, משעה שמערכת היחסים בין המנוח למשיבה, ומערכות יחסים
24 נטענות בינו לבין אחרות, עשויות להיות בעלות חשיבות להכרעה בשאלה, האם הייתה המשיבה
25 ידועה בציבור של המנוח אם לאו - הורם הנטל להוכיח רלוונטיות לכאורית של המידע האגור.
26 והנה, על מנת לבסס חובת גילוי די להצביע על כך שלמסמך עשויה להיות רלוונטיות להליך (רעא
27 5452/16 מדינת ישראל - רשות מקרקעי ישראל נ' עמותת קריית נווה שלום לשעבר פנימיית
28 פורת יוסף 2016, ההדגשה במקור). שלישית, קבלת טענת המשיבה, משמעותה, שרק לה שמורה
29 הזכות "לדוג" ראיות מתוך המידע האגור. המבקש, כך לשיטת המשיבה, אמור להסתפק ב"דיגים"
30 שהיא בוחרת להגיש לשולחן ההליך. גישה כזו איננה תמת לב ויש בה פגיעה בשוויון בין בעלי הדין.
31 הדברים קל וחומר, שעה שהמבקש מצוי בנחיתות ראייתית מובנית בכל הנוגע ליחסי המנוח
32 והמשיבה, בעוד הראיות בנושא זה מצויות בשליטתה של האחרונה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 19479-06-20 נ' ח' ואח'

- 1 11. אשר על כן, אני מורה כדלקמן:
- 2 11.1. המידע האגור יועתק במלואו על ידי מומחה מטעם בית המשפט. אני ממנה לצורך זה את מר
- 3 מוריה מאיר (03-7463542). המומחה יבדוק האם בוצע שינוי במידע האגור בטלפון הנייד
- 4 ובמחשב ממועד פטירת המנוח ועד למועד הבדיקה.
- 5 11.2. המשיבה תעביר את הטלפון הנייד והמחשב לאלתר לידיה הנאמנות של באת כוחה, שתחזיק
- 6 בהם כנאמנה של בית המשפט. להסרת ספק, נאסר על המשיבה, או מי מטעמה, לבצע שינוי
- 7 כלשהו במידע האגור.
- 8 11.3. המשיבה רשאית להגיש, תוך 20 ימים, בקשה לחסות מידע האגור בטלפון הנייד או במחשב.
- 9 ככל שתוגש בקשה כאמור, היא תוכרע בטרם יעביר המומחה את המידע האגור למבקש,
- 10 ומידע שיועבר יהא בכפוף לאשר ייקבע בהחלטה. ככל שלא תוגש בקשה כאמור, יועבר המידע
- 11 האגור למבקש מיד בתום 20 הימים.
- 12 11.4. משעה שלמידע מושא החלטה זו עשויה להיות רלוונטיות לחקירות, יניחו הצדדים, תוך 5
- 13 ימים, את עמדתם בשאלת דחיית דיוני ההוכחות.
- 14 11.5. בשים לב לתוצאה, ומשעה שעמדת המשיבה לקתה בחוסר תום לב דיוני, אני מחייב את
- 15 המשיבה לשלם למבקש את הוצאות הבקשה בסך של 3,500 ₪.
- 16
- 17 ניתן לפרסום ללא פרטים מזהים.
- 18
- 19 ניתן היום, ו' שבט תשפ"א, 19 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.
- 20

שמואל בר יוסף, שופט

21
22
23